

Sygn. akt IV P 586/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Król-Szymielewicz

Ławnicy: K. K., E. Z.

Protokolant: Katarzyna Bakalarczyk-Kielak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 maja 2016 roku we W.

sprawy z powództwa D. D.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T.

o odszkodowanie w związku z wypowiedzeniem umowy o pracę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zalicza koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Powód D. D. w pozwie wniesionym w dniu 03.08.2015r., ostatecznie sprecyzowanym pismem procesowym z dnia 25.08.2015r. (k.51) domagał się zasądzenia od pozwanej spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. odszkodowania w wysokości 3 miesięcznego wynagrodzenia za pracę w kwocie 27.360 zł brutto (3 x 9120 zł) tytułem niezgodnego z prawem wypowiedzenia umowy o pracę, dokonanego w dniu 27 lipca 2015 roku. Powód wniósł również o zasądzenie od pozwanej spółki na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty sądowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu roszczeń pozwu powód wskazał, że wykonywał pracę w pozwanej spółce na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku prezesa zarządu. W dniu 27 lipca 2015 roku pracodawca wypowiedział powodowi umowę o pracę wskazując jako przyczynę utratę zaufania pracodawcy do powoda oraz niespełnienie oczekiwań pracodawcy poprzez: długotrwałą i częstą nieobecność w pracy, co destabilizowało pracę spółki i wpływało niekorzystnie na wykonywanie funkcji Prezesa Zarządu, częstą nieobecność w miejscu pracy w godzinach pracy biura spółki i związany z tym utrudniony osobisty kontakt z powodem, nieterminowe przekazanie organom spółki oczekiwanej koncepcji wykorzystania pomieszczeń kompleksu basenowego na potrzeby siłowni i klubu fitness, zauważalny w ostatnim okresie brak inicjatywy, zaangażowania i kreatywności w prowadzeniu spraw spółki i wykonywaniu powierzonych zadań.

Powód wskazał, że zaprzecza prawdziwości podanych mu przyczyn wypowiedzenia umowy o pracę. W ocenie powoda przyczyny te mają charakter pozorny. Powód podniósł, że to z przyczyny zmian politycznych w regionie (...) rozwiązano z nim stosunek pracy. Wskazał, że rzetelnie wykonywał swoje obowiązki, koordynował pracę bieżącą i weryfikował zakładane cele. W czasie zatrudnienia zwiększył się również wynik finansowy spółki.

W odpowiedzi na pozew (k. 56-60) pozwana spółka Gminny Park (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana zarzuciła, że wypowiedzenie umowy o pracę jest zwykłym sposobem rozwiązania stosunku pracy zawartego na czas nieokreślony. Wskazała, że przyczyny wskazane w wypowiedzeniu umowy o pracę były rzeczywiste. Strona pozwana zaprzeczyła jakoby zmiany polityczne w regionie (...) były przyczyną rozwiązania umowy o pracę. Podniosła dodatkowo, że w regionie (...) w okresie wypowiedzenia umowy o pracę powodowi nie nastąpiły żadne zmiany polityczne. Wskazana przez stronę pozwaną przesłanka utraty zaufania strony pozwanej wynikała przede wszystkim z faktu częstej nieobecności powoda w pracy- która to nieobecność destabilizowała pracę Spółki i wpływała niekorzystnie na wykonywanie przez powoda funkcji Prezesa Zarządu. Nieobecność powoda wynikała z długotrwałego zwolnienia lekarskiego oraz mimo poinformowania go przez Radę Nadzorczą o konieczności uprzedniego wyrażania zgody na nieobecność w pracy, powód stawiał w tym zakresie Radę Nadzorczą przed faktem dokonany. Powód był często nieobecny w pracy w godzinach pracy biura Spółki, co wiązało się z utrudnionym z nim kontaktem członków Rady Nadzorczej. Były to okoliczności, które obiektywnie uzasadniały utratę zaufania do powoda. Kolejną przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę powodowi była w ocenie strony pozwanej okoliczność, że mimo ustaleń na posiedzeniach Rady Nadzorczej Spółki powód nie przekazał w wymaganym terminie do dnia 30.06.2015r. koncepcji wykorzystania pomieszczeń kompleksu basenowego na potrzeby siłowni i fitness. Okoliczności te spowodowały utratę zaufania do powoda i skutkowały niespełnieniem oczekiwań pracodawcy w zakresie powierzonych powodowi zadań, w tym zauważalnym brakiem inicjatywy, zaangażowania i kreatywności w prowadzeniu spraw spółki. Strona pozwana wskazała ostatecznie, że odwołanie ze stanowiska członka zarządu, które nie zostało podważone w trybie przepisów prawa handlowego, z reguły stanowi przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie stosunku pracy, ponieważ z chwilą odwołania traci on możliwość wykonywania swojej podstawowej powinności pracowniczej.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód D. D. uchwałą Rady Nadzorczej spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. z dnia 20 stycznia 2012 roku, został powołany na stanowisko Prezesa Zarządu tej spółki.

W dniach 17.02.2012r. i 28.12.2012r. powód zawarł ze spółką (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. kolejno dwie umowy o pracę na czas określony, na stanowisku Prezesa Zarządu.

W dacie 02.01.2014r. strony zawarły umowę o pracę na czas nieokreślony, na podstawie której powód w dalszym ciągu był zatrudniony na stanowisku Prezesa Zarządu spółki. W § 1 ust. 3 umowy wskazano, że spółka zatrudnia pracownika w wymiarze pełnego etatu, przy zastosowaniu zadaniowego trybu czasu pracy. W § 4 strony uzgodniły, że wynagrodzenie powoda będzie wynosiło 9.120 złotych brutto.

W § 3 umowy wskazano, że działalność pracownika podlega ocenie dokonywanej przez Radę Nadzorczą w zakresie realizacji przez Spółkę podstawowych założeń ustanowionych i/lub zatwierdzonych przez Radę Nadzorczą. W § 6 ust. 2 wskazano, że nadzór nad wykonywaniem obowiązków pracownika sprawuje Rada Nadzorcza.

Dowód: - umowa o pracę z dnia 2.01.2014 r., k.6-11;

- akta osobowe powoda.

Do połowy 2014 roku współpraca powoda z Radą Nadzorczą układała się dobrze. Spotkania Rady Nadzorczej odbywały się średnio raz w miesiącu. D. D. pojawiał się zawsze na zebraniach Rady. W połowie 2014 roku powód jako Prezes Zarządu był odpowiedzialny za procedurę usunięcia wad basenu przed upływem terminu rękojmi wykonawcy. Na spotkaniu Rady Nadzorczej, powód, mimo dostępu do wszystkich dokumentów, nie był w stanie przekazać członkom

Rady informacji na temat końcowego terminu upływu rękojmi, co mogło wpłynąć na niedotrzymanie terminu do zgłoszenia wykonawcy stwierdzonych wad obiektu.

Dowód: - zeznania świadka A. G., k.324, zeznania świadka E. Ł., k.325, zeznania świadka S. B., k.326.

W 2014 roku powstała koncepcja wynajęcia pomieszczeń kompleksu basenowego pod kępielnię. W tym celu ogłoszono przetarg i podpisano umowę najmu ze spółką (...) S.A. Już podczas posiedzenia Rady Nadzorczej Spółki w dniu 21 sierpnia 2014 roku Zarząd Spółki przedstawił informację na temat wynajęcia pomieszczeń kompleksu basenowego pod kępielnię. Prezes Zarządu przedstawił R. kopię umowy ze spółką (...) i wskazał, że trwają prace przygotowawcze do przekazania lokalu najemcy. Podczas posiedzenia Rady Nadzorczej Spółki w dniu 4 grudnia 2014 roku w porządku obrad Rada Nadzorcza ujęła podanie przez Prezesa Zarządu informacji w zakresie realizacji umowy ze spółką (...). W jego trakcie Prezes wskazał, że trwa proces przygotowawczy (m.in. kompletowanie dokumentacji) do złożenia dokumentów na uzyskanie pozwolenia na budowę kępielni przez Spółkę (...). Na posiedzeniu Rady Nadzorczej w lutym 2015 roku D. D. wskazywał na trudności w uzyskaniu pozwolenia na budowę dla spółki (...). Powyższa kwestia była przedmiotem dyskusji podczas kilku kolejnych spotkań Rady Nadzorczej. Do dnia wypowiedzenia umowy o pracę powodowi powyższa inwestycja nie została zrealizowana. Spółka (...) przestała płacić czynsz najmu. Powodem tego stanu rzeczy były trudności w uzyskaniu pozwolenia na budowę.

Na początku roku 2015 powód D. D. został zobowiązany przez Radę Nadzorczą spółki do przedstawienia koncepcji na zagospodarowanie pomieszczeń kompleksu basenowego na potrzeby siłowni i fitness. Na posiedzeniu Rady Nadzorczej Spółki w dniu 21 stycznia 2015 roku, w którym uczestniczył powód D. D. w porządku obrad wskazano między innymi przedstawienie przez Zarząd informacji w zakresie realizacji umowy z firmą (...) S.A. oraz przedstawienie przez Zarząd działań w zakresie wynajęcia pozostałych pomieszczeń kompleksu basenowego wraz z harmonogramem działań w tym zakresie. W A.7 protokołu Przewodniczący Rady Nadzorczej A. G. zobowiązał zarząd spółki (jednoosobowy, składający się tylko z Prezesa Zarządu, którym był powód) do przygotowania koncepcji wykorzystania pomieszczeń parku wodnego do wynajęcia do dnia 30 czerwca 2015 roku. Na posiedzeniu Rady Nadzorczej Spółki z dnia 12 lutego 2015 Członkowie Rady Nadzorczej jednogłośnie wskazali Zarządowi Spółki i podtrzymali termin 30 czerwca 2015 roku jako ostateczny termin na przedstawienie przez Zarząd spójnej i wiarygodnej koncepcji uruchomienia działalności klubu fitness na terenie kompleksu basenowego. Powód w dniu 30 czerwca 2015 roku był nieobecny w pracy z powodu choroby. Ostatecznie koncepcję zagospodarowania pomieszczeń obiektu basenowego pod siłownię i klub fitness powód złożył z opóźnieniem, w dniu 9 lipca 2015 roku, chociaż miał wyznaczony czas wynoszący pół roku na sporządzenie tego planu.

Dowód: - protokół posiedzenia Rady Nadzorczej z dnia 21.01.2015 r., k.96-98, protokół posiedzenia Rady Nadzorczej z dnia 12.02.2015 r., k.99-102, protokół posiedzenia Rady Nadzorczej z dnia 4 grudnia 2014 roku, k.103-105, protokół posiedzenia Rady Nadzorczej z dnia 21.08.2014 r., k.108-110, zeznania świadka A. G., k.324, zeznania świadka E. Ł., k.325, zeznania świadka M. K., k.325.

W październiku 2014 roku Skarbnik Gminy - B. K. - zleciła powodowi sporządzenie planu biznesowego do końca roku 2014. Powód złożył plan biznesowy w czerwcu 2015 roku. Nadto Skarbnik Gminy musiał ponaglać D. D. w zakresie dostarczania dokumentów- analiz kadrowo- płacowych za 2013 i 2014 rok.

Dowód: - zeznania świadka B. K., k.326.

Mimo zadaniowego czasu pracy, powód został zobowiązany przez Radę Nadzorczą do informowania Rady Nadzorczej o fakcie jego nieobecności w biurze Spółki. Jednak kilka razy zdarzyło się tak, że Przewodniczący Rady Nadzorczej bądź Skarbnik Gminy nie mogli skontaktować się osobiście z powodem z uwagi nie przebywanie przez niego w biurze spółki, a powód nie poinformował wcześniej członków Rady Nadzorczej, że nie będzie go w danym dniu w biurze spółki.

Powód D. D. nie przebywał codziennie w biurze. Od marca 2015 roku, kontakt pracowników biura z powodem w godzinach porannych - do godziny 11-12 - był utrudniony. Często zdarzało się, że asystentki Zarządu: M. W. i A. T.

około godziny 11 przed południem otrzymywały od powoda wiadomość sms, że powoda nie będzie w pracy albo że się spóźni do biura spółki. Biuro spółki było otwarte od 8.00 do 16.00. Było też kilka takich sytuacji, że asystentki Zarządu w ogóle nie wiedziały, gdzie Prezes Zarządu przebywa w godzinach pracy biura, kiedy potrzebny był kontakt z nim.

Na e-maile pracowników powód odpowiadał z opóźnieniem, co utrudniało pracę pracownikom spółki np. asystentce zarządu M. W.. W 2014 roku łączna liczba nieobecności w pracy powoda wynosiła 26 dni - z tego 5 dni stanowiły zwolnienia chorobowe, a 21 dni urlopy wypoczynkowe. W 2015 roku do czasu wypowiedzenia umowy o pracę łączna liczba nieobecności D. D. w pracy wynosiła 50 dni- z tego 44 dni stanowiły zwolnienia chorobowe i 6 dni- urlopy wypoczynkowe.

Od początku 2015r. członkowie Rady Nadzorczej spółki zauważali spadek zaangażowania, inicjatywy i kreatywności powoda w prowadzenie spraw spółki.

Dowód:- lista nieobecności D. D., k.66, wnioski o urlop i zwolnienia lekarskie, akta osobowe powoda, korespondencja e- mailowa, k.73-79,

- zeznania świadka A. G., k.324, zeznania świadka M. K.: k.324, zeznania świadka E. Ł., k.325, k. zeznania świadka M. W., k.325, zeznania świadka A. A., k.325, zeznania świadka M. Ż.: k.325, zeznania świadka B. K., k.326;

- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej aktualnego Prezesa Zarządu A. T. k. 373.

W dniu 27 lipca 2015 roku Rada Nadzorcza pozwanej Spółki podjęła uchwałę numer 01/07/2015 o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony za wypowiedzeniem.

W konsekwencji powyższego Rada Nadzorcza w tym dniu złożyła powodowi D. D. oświadczenie o rozwiązaniu z nim umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął z dniem 31.10.2015r. Jako przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę wskazano utratę zaufania pracodawcy do pracownika i niespełnienie oczekiwań, co wynikało z:

- długotrwałej i częstej nieobecności pracownika w pracy, co destabilizuje pracę Spółki i wpływa niekorzystnie na wykonywanie funkcji Prezesa Zarządu;

- częstej nieobecności pracownika w miejscu pracy w godzinach pracy biura Spółki i utrudnionego kontaktu osobistego z pracownikiem;

- nieterminowego przekazywania organom Spółki oczekiwanej koncepcji wykorzystania pomieszczeń kompleksu basenowego na potrzeby siłowni i klubu fitness;

- zauważalnego w ostatnim okresie braku inicjatywy, zaangażowania i kreatywności w prowadzeniu spraw Spółki i w wykonywaniu przez pracownika powierzonych zadań.

Ponadto na tym samym posiedzeniu w dniu 27.07.2015r. Rada Nadzorcza pozwanej spółki podjęła uchwałę numer 02/07/2015 o odwołaniu powoda D. D. z funkcji Prezesa Zarządu Spółki.

Dowód: - wypowiedzenie umowy o pracę z dnia 27.07.2015r., k.13,

-protokół z posiedzenia Rady Nadzorczej, k.94-95.

Po odwołaniu powoda z funkcji Prezesa Zarządu nowym Prezesem Zarządu została dotychczasowa asystentka powoda, A. T..

Powód kwestionuje kompetencje A. T. do zajmowania tego stanowiska.

Dowód: - przesłuchanie powoda: k.373.

Jedynym udziałowcem pozwanej spółki jest Gmina T.. Burmistrzem Gminy T. od 2006r. jest cały czas ta sama osoba – M. D.. W wyborach samorządowych, które odbyły się jesienią 2014r. nie zmieniła się osoba burmistrza, nadal jest nim M. D.. Był on burmistrzem, kiedy powód został powołany na stanowisko Prezesa Zarządu i kiedy został odwołany z tej funkcji.

Dowód: - zeznania świadka M. D.: k.389.

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda, liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy z ostatnich 3 miesięcy pracy wynosiło 9.120 złotych brutto.

Dowód: zaświadczenie o zarobkach powoda, k.65.

Mając na względzie powyższe ustalenia stanu faktycznego, Sąd zważył co następuje:

Powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu w całości.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym przede wszystkim na dokumentach zawartych w aktach osobowych powoda, umowach o pracę, oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę, zaświadczeniu o zarobkach powoda, ponadto na protokołach z posiedzeń Rady Nadzorczej. Sąd uznał, że dokumenty te nie budzą wątpliwości co do ich prawdziwości. Odnosząc się do zarzutów powoda, iż protokoły posiedzeń Rady Nadzorczej były sporządzane bez jego wiedzy i nie mógł on zapoznać się z ich treścią, wskazać należy, że jak wynika z materiału dowodowego, przebieg posiedzeń Rady Nadzorczej protokołowała ówczesna asystentka zarządu w formie robienia notatek. Następnie na ich podstawie przygotowywała ona protokoły posiedzeń, które były sprawdzane i weryfikowane przez członków Rady Nadzorczej i zatwierdzane na następnych posiedzeniach. Protokoły te nie były tajne, powód miał możliwość zapoznania się z ich treścią i ją zweryfikować. Był również zawsze obecny na posiedzeniach Rady Nadzorczej i nigdy nie zgłosił zastrzeżeń co do treści protokołów. Dlatego też Sąd uznał, że protokoły te zostały sporządzone zgodnie ze stanem rzeczywistym, a co potwierdzili świadkowie: A. G., E. Ł. czy asystentka zarządu (aktualna Prezes Zarządu Spółki) A. T..

Sąd uznał również za w całości wiarygodne zeznania wszystkich świadków przesłuchanych w sprawie. Główne znaczenie dla oceny zasadności roszczeń powoda miały zeznania przede wszystkim członków Rady Nadzorczej: Przewodniczącego Rady A. G., E. Ł. i M. K. oraz byłego członka Rady Nadzorczej (do kwietnia 2014r.) – S. B.. Istotnym z punktu widzenia oceny zasadności powództwa były zeznania świadka M. W. – jednej z dwóch asystentek powoda. Ponadto Sąd dał wiarę świadkom: A. A. (specjalista ds. kadr i płac u strony pozwanej), M. Ż. (główna księgowa), B. K. (skarbnik Gminy T.), Z. Z. (naczelnik wydziału techniczno-inwestycyjnego w Urzędzie Miejskim w T.) oraz M. D. (burmistrz Gminy T.). Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania przesłuchanej w charakterze strony pozwanej aktualnej Prezes Zarządu, A. T..

Zeznania wszystkich w/w osób były spójne, logiczne oraz korelowały ze sobą, dlatego były podstawą ustaleń faktycznych poczynionych w przedmiotowej sprawie.

Natomiast Sąd uznał, iż wyjaśnienia powoda w przeważającej części nie mogą stanowić podstawy do prawidłowego odtworzenia stanu faktycznego zaistniałego w rozpoznawanej sprawie. Bowiem zeznania powoda wynikały przede wszystkim z jego subiektywnej i emocjonalnej oceny decyzji pracodawcy o wypowiedzeniu powodowi stosunku pracy. Ponadto Sąd dokonał odmiennej od powoda oceny prawnej faktów przedstawionych przez powoda.

Podstawą prawną roszczenia powoda o odszkodowanie za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę powodowi umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony stanowi przepis art. 45 §1 k.p., zgodnie z którym: „W razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, Sąd Pracy – stosownie do żądania pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.”

Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury, wypowiedzenie umowy o pracę jest nieuzasadnione w rozumieniu art. 45 § 1 k.p. wówczas, gdy w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę pracodawca podał pracownikowi przyczynę pozorną, nieprawdziwą i niekonkretną (por. wyrok SN z 07.10.2009r., III PK 34/09, Lex nr 560866). Przy czym wskazać należy, iż jednocześnie przyjmuje się, że wymóg wskazania przez pracodawcę konkretnej przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę nie jest równoznaczny z koniecznością sformułowania jej w sposób szczegółowy, drobiazgowy, z powołaniem opisów wszystkich faktów i zdarzeń, dokumentów, ich dat oraz wskazaniem poszczególnych działań czy zaniechań składających się w ocenie pracodawcy na przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie umowy o pracę. Wymóg konkretności tej przyczyny może być spełniony również poprzez wskazanie kategorii zdarzeń, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że szczegółowe motywy wypowiedzenia są pracownikowi znane, na przykład z racji zajmowanego stanowiska i związanego z nim dostępu do informacji zakładu, czy też stopnia wykształcenia i poziomu kwalifikacji zawodowych (por. wyrok SN z 04.11.2008r., II PK 82/08, Lex nr 489012).

W niniejszej sprawie pozwany pracodawca jako przyczyny wypowiedzenia powodowi umowy o pracę wskazał utratę zaufania pracodawcy do pracownika i niespełnienie oczekiwań, co wynikało z:

- długotrwałej i częstej nieobecności pracownika w pracy, co destabilizuje pracę Spółki i wpływa niekorzystnie na wykonywanie funkcji Prezesa Zarządu;
- częstej nieobecności pracownika w miejscu pracy w godzinach pracy biura Spółki i utrudnionego kontaktu osobistego z pracownikiem;
- nieterminowego przekazywania organom Spółki oczekiwanej koncepcji wykorzystania pomieszczeń kompleksu basenowego na potrzeby siłowni i klubu fitness;
- zauważalnego w ostatnim okresie braku inicjatywy, zaangażowania i kreatywności w prowadzeniu spraw Spółki i w wykonywaniu przez pracownika powierzonych zadań.

Powód zakwestionował zasadność wskazanych mu przyczyn wypowiedzenia stosunku pracy. Zarzucił, iż przyczyny wskazane w wypowiedzeniu są pozorne, albowiem zakończenie z nim stosunku pracy nastąpiło z przyczyn politycznych. W trakcie swego przesłuchania powód wskazał, że jego zdaniem w bliżej nieokreślonej przyszłości nastąpią zwolnienia pracowników ze Starostwa Powiatowego w T. i dlatego burmistrz T. M. D. przyczynił się do rozwiązania umowy o pracę z powodem, aby w przyszłości móc zatrudniać na te wolne stanowiska pracy w Gminie osoby zwolnione ze Starostwa.

Sąd zważył, iż przeprowadzone w sprawie obszerne postępowanie dowodowe wykluczyło powyższe okoliczności i wykazało ich całkowitą bezzasadność. Nie ma dowodów na to, że w przyszłości będą następowały jakieś zwolnienia urzędników ze Starostwa Powiatowego w T.. Powyżej przedstawiona argumentacja powoda pozostaje całkowicie gołosłowna. Po odwołaniu powoda z funkcji Prezesa Zarządu nowym Prezesem Zarządu została dotychczasowa asystentka powoda, A. T., a nie jakiś urzędnik ze Starostwa. Zaś powód kwestionuje kompetencje A. T. do zajmowania tego stanowiska.

Wszyscy świadkowie przesłuchani w sprawie zeznali kategorycznie, że nie mają żadnych informacji na temat rzekomego „politycznego” powodu rozwiązania z powodem stosunku pracy. Zaś władze polityczne w Gminie T. nie zmieniły się w czasie rozwiązywania umowy o pracę z powodem. Nie może więc być mowy w tym kontekście o pozorności wskazanych przez pracodawcę przyczyn podanych w oświadczeniu o wypowiedzeniu powodowi umowy o pracę.

Odnosząc się natomiast do pozostałych zarzutów powoda, należało wskazać, że powód w zasadzie nie kwestionował wskazywanej w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę okoliczności, że w roku 2015 miał dużą absencję w pracy. Okoliczność tę potwierdzili również świadkowie. Ponadto świadek M. W. (asystentka powoda) zeznała, że często zdarzało się, że asystentki Zarządu (M. W. i A. T.) około godziny 11 przed południem otrzymywały od powoda wiadomość sms, że powoda nie będzie w pracy albo że się spóźni do biura spółki. Świadek ta zeznała również, iż było

też kilka takich sytuacji, że asystentki Zarządu w ogóle nie wiedziały, gdzie Prezes Zarządu przebywa w godzinach pracy biura, kiedy potrzebny był kontakt z nim, a Zarząd był jednoosobowy.

Okoliczności powyższe potwierdziła również świadek A. A. – specjalista ds. kadr i płac. Również z zeznań świadków A. G. (Przewodniczący Rady Nadzorczej) czy B. K. (skarbnik Gminy) wynikało, że nie mogli oni kilkakrotnie zastać powoda w czasie pracy biura w spółce, a powód nie poinformował ich wcześniej, że nie będzie go w biurze. Tymczasem, jak zeznali członkowie Rady Nadzorczej, pomimo zadaniowego czasu pracy, powód został zobowiązany przez Radę Nadzorczą do informowania członków Rady Nadzorczej o fakcie jego nieobecności w biurze Spółki.

Wskazać także należy, iż jakkolwiek zadaniowy czas pracy oznacza, że pracownik nie musi codziennie pojawiać się w biurze, to jednak jeśli względy organizacyjne, przez co należy rozumieć bieżącą koordynację pracy pracowników czy możliwość kontaktu ze strony członków Rady Nadzorczej bądź nadzoru właścicielskiego, wymagały obecności prezesa zarządu w biurze spółki, to jego nieobecność miała bez wątpienia wpływ na funkcjonowanie spółki.

Z powyższych przyczyn za zasadną należało uznać argumentację pracodawcy, że częsta nieobecność w pracy powoda (choćby spowodowana także okolicznościami obiektywnymi) dezorganizowała pracę spółki, tym bardziej, że Zarząd był jednoosobowy. Materiał dowodowy zebrany w sprawie pozwolił na ustalenie, że pracownicy i członkowie Rady Nadzorczej mieli utrudniony kontakt z powodem, że powód pojawiał się w pracy w późniejszych godzinach, czy z opóźnieniem odpowiadał na e-maile.

Bez znaczenia pozostaje argumentacja powoda, że pracował on również poza godzinami pracy biura spółki. Taka powinność wynikała wprost ze sprawowanej przez niego funkcji Prezesa Zarządu. Niezasadnym chociażby w świetle art. 151(4) § 1 k.p. było odbieranie przez powoda dnia wolnego za pracę w sobotę, skoro jako pracownikowi zarządzającemu zakładem pracy w imieniu pracodawcy nie należy mu się dzień wolny za pracę w dzień wolny od pracy, co właśnie wynika ze specyfiki pracy osób zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych. Zgodnie z treścią tego przepisu: pracownicy zarządzający w imieniu pracodawcy zakładem pracy i kierownicy wyodrębnionych komórek organizacyjnych wykonują, w razie konieczności, pracę poza normalnymi godzinami pracy bez prawa do wynagrodzenia oraz dodatku z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych.

Kolejno, odnosząc się do zarzutu opóźnionego złożenia przez powoda D. D. koncepcji zaadaptowania pomieszczeń Parku (...) w T. na potrzeby siłowni i klubu fitness, to sam powód przyznał, że ową koncepcję złożył z 9-dniowym opóźnieniem, co wyklucza przyjęcie nieprawdziwości tej przyczyny. Zaznaczyć zaś należy, iż powód miał wyznaczony przez Radę Nadzorczą spółki półroczny termin na sporządzenie tej koncepcji.

Powód przyznał, że złożył projekt koncepcji po terminie, jednakże powoływał się po pierwsze na fakt zwolnienia chorobowego, a następnie na niewielki upływ czasu od końca wyznaczonego mu terminu oraz brak negatywnych konsekwencji dla spółki z tego tytułu. Z powyższym nie można się zgodzić. Zasadnie wskazywała strona pozwana, że koncepcja ta miała być wynikiem półrocznej pracy powoda. Powód znał od stycznia 2015r. wyznaczony na dostarczenie koncepcji termin, więc miał czas na rozplanowanie wyznaczonych zadań w tym okresie. W ocenie Sądu opóźnienie w dostarczeniu koncepcji zasadnie mogło zostać ocenione przez pracodawcę negatywnie jako istotne zaniedbanie pracownika.

Ostatnią przyczyną podaną przez pracodawcę była ocena pracy pracownika określona jako „brak inicjatywy, zaangażowania i kreatywności w prowadzeniu spraw Spółki i w wykonywaniu przez pracownika powierzonych zadań”. Uznać należało, że przyczyna ta również okazała się być prawdziwa, a co wynika jednoznacznie z zeznań świadków: E. Ł., A. G., M. W. czy M. K.. Świadek M. W. zeznała, że od powrotu z urlopu macierzyńskiego (marzec 2015r.) zauważyła mniejsze zaangażowanie powoda w prowadzenie spraw spółki, co wyrażało się przede wszystkim w większej ilości jego nieobecności w biurze. Z kolei członkowie Rady Nadzorczej odnieśli się do kilku sytuacji, które doprowadziły do takiej oceny pracy powoda. Dotyczyło to przede wszystkim braku podjęcia działań w sprawie finalizacji umowy najmu ze spółką (...) S.A. czy braku przygotowania prac w zakresie finalizacji procesu usuwania wad obiektu parku wodnego w terminach rękojmi.

Świadkowie: A. G., S. B., E. Ł., wskazali, że pierwszą okolicznością świadczącą o mniejszym zaangażowaniu powoda w pracę był właśnie brak koordynacji prac przy usunięciu wad parku wodnego, mimo iż zbliżał się termin rękopisami. Wymienieni świadkowie wskazali jednoznacznie, że musieli interweniować w tej kwestii, albowiem w ich ocenie powód nie był przygotowany do realizacji tego zadania, nie znał treści dokumentów. W ocenie Sądu, okoliczność ta stanowiła zaniedbanie po stronie powoda, co mogło narazić spółkę na duże straty finansowe.

Reasumując, Sąd zważył, iż podane przez pracodawcę przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę powodowi były konkretne, rzeczywiste i prawdziwe.

W tym miejscu podkreślić trzeba, iż jak wskazuje się w judykaturze, przy ocenie zasadności wypowiedzenia umowy o pracę, ostrzejsze kryteria należy stosować do pracowników zajmujących stanowiska kierownicze (vide: wyrok SN z 08.03.1977r., I PRN 17/77, (...)). W innym wyroku, z dnia 02.10.1996r., I PRN 69/96, OSNP 1997/10/163, Sąd Najwyższy wskazał, że obojętne jest, czy nieosiągnięcie wymaganych od pracownika wyników spowodowane zostało niestarannym wykonywaniem obowiązków pracownika czy przyczynami obiektywnymi, leżącymi po stronie pracownika. Pracodawca może bowiem zasadnie wypowiedzieć umowę o pracę w ramach realizacji zasady doboru pracowników w sposób zapewniający najlepsze wykonywanie realizowanych zadań, jeżeli może przewidywać, że zatrudnienie nowych pracowników pozwoli na osiągnięcie lepszych rezultatów pracy.

Podnieść przy tym trzeba, iż wypowiedzenie umowy o pracę stanowi zwykły, typowy, normalny sposób jej rozwiązania, zaś przyczyny wypowiedzenia nie muszą mieć szczególnej wagi czy też doniosłości. Nie jest też wymagane, aby pracodawca musiał udowodnić zawinione działania pracownika. Brak oczekiwanej przez pracodawcę dbałości, staranności i uwagi w wykonywaniu obowiązków pracowniczych uzasadnia wypowiedzenie pracownikowi umowy o pracę (por. wyrok SN z 03.08.2007r., I PK 79/07, M.P.Pr. (...), wyrok SN z 06.12.2001r., I PKN 715/00, Pr.Pracy 2002/10/34, wyrok SN z 04.12.1997r., I PKN 419/97, OSNP/20/598).

Na marginesie należało wskazać, że już sam fakt odwołania powoda jako prezesa zarządu z pełnienia tej funkcji mógł uzasadniać rozwiązanie z nim umowy o pracę. Ocena zasadności i przyczyn wypowiedzenia umowy o pracę powinna być bowiem powiązana z istotą i celem stosunku pracy. Sprzeczne z celem stosunku pracy jest jego trwanie wtedy, gdy pracownik nie może wykonywać przyjętych na siebie obowiązków (vide wyrok SN z 29.09.1998r., I PKN 335/98, OSNP 1999/20/648).

Rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem z nieprzydatnymi zawodowo lub nieporadnymi pracownikami, którzy z przyczyn niezawinionych nie mogą sprostać obowiązkom pracowniczym jest uzasadnione (wyrok SN z 01.10.1998r., I PKN 363/98, OSNP 1999/21/683).

W innym wyroku Sąd Najwyższy wskazał, iż brak umiejętności organizacyjnych może stanowić uzasadnioną przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę pracownikowi zatrudnionemu na stanowisku kierowniczym, pomimo wysokiej oceny jego kwalifikacji zawodowych (por. wyrok SN z 10.11.1999r., I PKN 355/99, OSNP 2001/6/202).

Reasumując, Sąd uznał, iż wskazane powodowi przez stronę pozwaną przyczyny wypowiedzenia mu umowy o pracę były uzasadnione, w tym również wskazana w ich kontekście utrata zaufania pracodawcy do powoda. Bowiem wskazanie w piśmie wypowiedzającym pracownikowi umowę o pracę utraty zaufania pracodawcy do pracownika wystarczająco konkretyzuje tę przyczynę w kontekście znanych pracownikowi zarzutów, postawionych mu wcześniej przez pracodawcę (por. postanowienie SN z 26.03.1998r., I PKN 565/97, OSNP 1999/5/165).

Wypowiedzenie powodowi umowy o pracę nie naruszało nadto obowiązujących w tym zakresie przepisów prawa, tj. zgodne było z art. 30 §3, §4 i §5 k.p. w zw. z art. 36 §1 pkt.3 k.p.

W konsekwencji, wobec braku ustawowych przesłanek do zasądzenia powodowi odszkodowania na podstawie art. 45 §1 k.p. w zw. z art. 47¹ k.p., Sąd w pkt. I-wszym wyroku oddalił w całości powództwo jako nieuzasadnione.

W tym natomiast miejscu Sąd wyjaśnia, iż wnioski dowodowe powoda o przesłuchanie kolejnych świadków, zgłoszone w piśmie procesowym z dnia 16.12.2015r. (k.309), zostały oddalone postanowieniem Sądu wydanym na rozprawie w dniu 21.01.2016r. (k.326) na podstawie art. 207 §6 k.p.c. jako spóźnione, bowiem powód od początku procesu był reprezentowany przez pełnomocnika dysponującego fachową wiedzą prawną.

Ponadto nie może być tak, że na skutek składania przez świadków ewentualnych niekorzystnych dla powoda zeznań, Sąd ma obowiązek dopuszczać dowody z zeznań coraz to kolejnych świadków wnioskowanych przez powoda. W ocenie Sądu takie wnioski dowodowe zmierzają jedynie do zbędnej zwłoki w postępowaniu i dlatego także na podstawie art. 217 §2 k.p.c. wskazany wniosek powoda podlegał oddaleniu. Jak podnosi się w orzecznictwie: „Sąd nie jest zobowiązany do uwzględniania kolejnych wniosków dowodowych strony tak długo, aż udowodni ona korzystną dla siebie tezę i pomija je od momentu dostatecznego wyjaśnienia spornych okoliczności sprawy (vide: wyrok SN z 19.03.1997r., II UKN 45/97, OSNP 1998/1/24).

Na tej samej podstawie prawnej Sąd zwrócił pełnomocnikowi powoda kolejne pismo procesowe zawierające następne wnioski dowodowe, z dnia 30.03.2016r. (k.358-363), które zresztą pełnomocnik powoda ostatecznie złożyła do akt sprawy jako załącznik do protokołu rozprawy z 31.03.2016r. w trybie art. 161 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego zawarte w pkt II-gim sentencji wzroku, znajduje podstawę w treści art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Reguła ta dotyczy także spraw rozpatrywanych przed Sądem Pracy.

W przedmiotowej sprawie kosztami poniesionymi przez stronę pozwaną były koszty wynagrodzenia reprezentującego ją w sprawie profesjonalnego pełnomocnika, które zgodnie z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. - w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z (t.j. Dz.U. 2002 nr 163 poz. 1348 ze zm. – po nowelizacji obowiązującej od dnia 01.08.2015r.) - wynosiły 180 zł. Powyższe znajduje potwierdzenie w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2002 r., III PZP 15/02 (opubl. OSNP 2003/12/285, Prok.i Pr.-wkł. 2003/7-8/38, OSNP-wkł. (...), Biul.SN 2002/8/3, M.Prawn. 2002/19/869) w której wskazano, że w sprawie toczącej się na skutek odwołania od wypowiedzenia umowy o pracę na czas nieokreślony należy przyjmować jednakową podstawę do zasądzenia kosztów zastępstwa prawnego, niezależnie od wyboru żądania.

W pkt. III-cim sentencji wyroku Sąd zaliczył koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa, gdyż powód jako pracownik był zwolniony od obowiązku ich poniesienia, z mocy art. 96 ust.1 pkt. 4 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398).

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.